

Zebra nam vogel
mee op zijn mooiste
wandelingen.

Maar plots vloog vogel weg.

Nooit eerder
zag het bos
er zo prachtig uit.

Alles leek anders met vogel
op zijn schouder.

Vogel!

Vogel?

Zebra moest even gaan zitten.
Niet om te rusten of om te genieten.
Maar om na te denken.

Hij troostte zichzelf:
vogel blijft vast maar even weg.
Misschien is hij gaan kijken
of we verderop gezellig samen kunnen zitten.

Vogel bleef erg lang weg.

Hoe langer Zebra wachtte,
hoe meer vragen er door zijn hoofd spookten.
Waarom vloog vogel weg?
Wandelde vogel niet graag?
Hield hij er niet van om naar boven te kijken?

Zebra kreeg het benauwd van al die vragen.
Hij ademde diep in en diep uit.
Hoe lang kan wachten duren?
Zebra veerde verschrikt op.

Hij hield niet van dat lange wachten.
Zebra werd er boos van.
Ik heb genoeg gewacht, dacht Zebra!

